

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și Administrația
CLUJ
Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. NUMĂRUL 19-20.
Sâmbătă 3 August 1935.
Apare săptămânal sub conducerea unui comitet

Abonament anual 50 Lei
Numărul 1 Leu

Luna Maicei Domnului

În legătură cu sărbătoarea Sfintei Adormiri a Maicei Domnului, din 15 Aug., în aceasta lună cinștim în mod deosebit pe Preacurata Fecioară Maria.

Biserica noastră, cu frumosul său rit răsăritean, întrece toate celelalte biserici creștine prin bogăția și frumuseța cântărilor și rugăciunilor ce le face în cinstea Născătoarei de Dumnezeu. Câtă mângâiere sufletească au credincioșii cântând „Canonul de mângâiere” sau Paraclisul! De câtă bucurie și fericire se umplu inimile cucernicilor creștini, ascultând Acatistul Maicei Domnului și cântând frumoasa cântare: „Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară”.

În timpul mai nou și credincioșii noștri din toate vârstele și clasele sociale, s'au înrolat cu bucurie sub steagul Preacuratei, intrând în reuniunile mariane, purtând pe piept cu cinste și cu mândrie medalia Preacuratei și preamărind neconținut pe „Regina Ceriului”.

Unde vom întâlni casa, palatul sau coliba creștinească, din care să lipsească icoana cu chipul cel dulce al Mariei, care este Mama Domnului și Mama noastră! La răsărit și la apus, la miază-zi și miază-noapte se cinstește „Ceea ce este folositoare a toată lumea”.

Când a fost trimis Arhanghelul Gavril din Cer să zică celei Nepătate: „Bucură-te, ceea ce ești plină de dar”, atunci Fecioara uimită, văzând că „a căutat Domnul spre umilința servitoarei sale”, recunoaște că i-a făcut ei lucruri mărite cel Puternic, pentru aceea mărturisește: „Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile”. Dela un capăt până la altul al pământului, astăzi răsună neconținut glasurile de rugăciune către Maica noastră cea bună din ceriuri, de unde ea revarsă peste noi belșug de mângâiere.

„Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile, și mai curată decât strălucirea soarelui, care ne-a scăpat pe noi din blăstăm: pe Doamna lumii, cu cântări să o cinștim”. Căci noi nu avem către Dumnezeu întru suferințe și nevoi altă mijlocire, și nu este cu adevărat alt ajutor și acoperământ oamenilor afară de Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii către care din inimă strigăm: „Nu vom tăcea nici odată, Născătoare de Dumnezeu, a grăi puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi mântuit dintru atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit până acum liberi? Nu ne vom depărta dela tine, Stăpână, pentru că tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile”.

Schimbarea la Față

Minunata schimbare la față a Domnului, întovărășită de arătarea lui Moise și Ilie, ne dovedește pe deplin, că este o viață veșnică, o viață cu fericire fără margini, pregătită tuturor celor drepecți. Pe toți oamenii îi așteaptă ceriul, dar acolo vor ajunge numai cei ce trăiesc după poruncile credinței. Dumnezeu ne cere o viață frumoasă, plină de fapte bune, ca apoi să ne încoroneze în cer pentru suferințele îndurate în această lume. Mare a fost bucuria celor trei apostoli, cari au privit fața cerească a lui Isus, dar a durat foarte puțin. În lume Dumnezeu ne mângăie cu multe bucurii, dar în scurt timp vin greutățile vieții, cari trebuie răbdate cu umilință pentru a fi vrednici de fericirea cerească. Dacă întreagă viața ar fi numai o plăcere sufletească, atunci n'am putea câștiga nici o răsplată, fiindcă am rămânea fără merite pentru veșnicie.

Indată după această întâmplare, Mântuitorul le pune în vedere apostolilor trebuința neapărată de a trece pe calea cea strămtă, prin cruce și dureri, pentru ca să ajungă la fericirea cerească ce au gustat-o o clipă pe Muntele Taborului, ca nu cumva să creadă ei, și prin ei toți creștinii, că evanghelia ar fi o dulce visare, o desfătare sentimentală; ci dimpotrivă, este o cruce grea, ce trebuie purtată cu bărbăție, ca astfel, să schimbăm miile de greutăți ale vieții în vrednicii pentru cer.

Schimbarea la față însemnează și schimbarea ce trebuie să o săvârșim în lăuntrul nostru pentru a fi plăcuți lui Dumnezeu. Trebuie să ne schimbăm gândurile și preocupările noastre atât de pământești în gânduri de viață creștinească. Nu putem trăi cu fundai numai în cele lumesti și în acelaș timp să nădăduim mântuirea. Cea dintâi datorie este a ne ruga cât mai bine, a iubi pe Dumnezeu și aproapele mai presus de toate, și mai ales a ne feri de păcat. Inarmați cu gânduri de dreptate și de iubire sfântă, încrezători tare în Atotputernicul, trebuie să începem lucrarea mântuirii noastre. Dumnezeu care ne-a promis raiul, ne dă și ajutorul de lipsă pentru a ajunge acolo, dacă îl cerem cu stăruință și încredere neclintită.

DIN LOCURILE SFINTE

SPRE MUNTELE TABOR

Părăsind Nazaretul, treci printr'o câmpie, în care întâlnești o fântână cu apă bună și răcoritoare. De aici înainte până la un cătun dela poalele muntelui. Șoseaua ce urcă în serpentin deschide pelerinului cele mai frumoase priveliști. Taborul se ridică deasupra câmpiei ca un altar ce l-a ridicat Creatorul ca o mărturie a fericirii veșnice ce s'a revărsat pe o clipă din fața Domnului Hristos, storcând din inima Sf. Petru strigătul: „Doamne bine este nouă a fi aici”. Muntele seamănă mai mult cu o cupolă (boltă) a unei biserici uriașe, încunjurat fiind de o vale roditoare, acoperită cu un

covor de pajiște minunată. Sus pe munte este o biserică mare, cu o fațadă și interior foarte frumos. S'a împlinit dorința Sf. Petru din Evanghelia: „Să ne facem aici trei colibi”. Coborând de pe munte spre podiș, întâlnești o capelă frumoasă. În acest loc spunea Isus Apostolilor săi: „Nu spuneți la nime ce a-ți văzut, până când Fiul omului va învia din morți” (Mat. 17. 9). Pelerinul evlavios coborând de pe muntele sfânt, va păstra în inimă transformarea produsă de dar, ce îl va ajuta să treacă prin viață care este o adevărată vale a plângerilor.

„AVE MARIA“ — „BUCURĂ-TE MARIE“ (LEGENDĂ).

Un necredincios avea o mierlă neagră de pădure și pe aceasta, pre lângă alte cuvinte, în batjocură, a învățat-o să zică și: „*Ave Maria*” (Bucură-te Marie!).

Odată rămânând din nebagare de seamă, ușa coliviei deschisă și din întâmplare și fereastra camerei, mierla se folosi numai decât, de prilejul bun, să se libereze și... dusă a fost.

În grădină, unde sburase, era cu mult mai frumos decât în colivie, aici era în larg și împreună cu celelalte păsărele, se veselia ca'n raiu.

Nu-i fu însă lungă fericirea și veselia, căci iată'n zare se ivi uliul, care tocmai pe ea o ochi. Văzându-și moartea'n față, desnădăjduită biata mierlă, se refugiază în grabă printre frunzele și crengile copacilor, dară nici uliul n' o slăbea, ci se ținea mereu în urma ei, gata-gata să o înhațe în ghiare.

Atunci sârmana mierlă, tremurând în tot trupul, în ultima ei disperare, începu să strige: „*Ave Maria! Ave Maria!*” Și iată minune! Uliul, la auzul acestui strigăt, cuprins de-o frică mare, o luă la sănătoasa, lăsând mierla în pace.

Mierla scăpând, de moartea sigură, s'a întors în grabă acasă în colivia ei, și nici când nu s'a mai gândit, să o părăsească.

Întocmai așa pățesc și acei creștini, cari atrași de plăcerile și bogățiile lumii, se depărtează de casa Tatălui ceresc, de legile și poruncile Lui. Aceștia încă își petrec și se veselesc fără de grijă, ei însă nu bagă de seamă prăpastia pe care stau, nici nu văd, cum îi pândește la tot pasul, uliul răpitor de suflete, satana, — ademenindu-i tot mai adânc în cursa lui.

Ce bine ar fi, dacă și pe acești creștini rătăciți, i-ar cuprinde — ca pe mierla nevinovată — frica și groaza

morții, ca să vadă și să înțeleagă, primumedia mare în care se află sufletul lor. Fericțiți ar fi, dacă ar avea curajul, să se smulgă din lațul patimilor, și întorcându-se către Tatăl ceresc să se roage din toată inima și cu toată căldura să-i ierte; să ceară și ajutorul Prea Sf. Fecioare Maria — Maica noastră bună și îndurată.

Aibă curajul, acești nefericiți, și strige și ei, cu încredere și din inimă: „*Bucură-te Marie!*” și vor vedea câtă mângăiere vor simți și ce ajutor puternic le va da Maica cerească, ca să se poată iarăși întoarce, sub aripile ocrotitoare ale Părintelui ceresc.

Titica Domșa.

SUB STEAGUL TĂU MARIE...

Sub steagul tău Marie
Voioși ne înrolăm,
Și pentru vezi noi Tie
Credință îți jurăm,
Regină ești și Mamă
În lume și în cer,
Acela ce te cheamă
Sunt siguri că nu pier.

Dușmanii ne'nconjoară
Cu țelul lor perdut,
Smerește-l o Fecioară,
Și fil-ne'n luptă scout.
Regină ești și Mamă...

Susține-a noastră dreaptă
În contra celor răi,
Iar noi, Preaînțeleaptă,
Urma-vom pașii tăi,
Regină ești și Mamă...

Măreț să fâlăiască
În aer al tău steag,
Sub umbra lui cerească,
Ne vom lupta cu drag,
Regină ești și Mamă...

Când cetele dujmane
Cu totul le-am răpus,
Sub alba-ți manta ia-ne
Și du-ne la Isus.
Regină ești și Mamă...

RUGĂCIUNE Adu-ți aminte, o prea blândă Fecioară Marie, că nu s'a auzit nici odată, să fi fost părăsit cel ce a alergat sub ocrotirea ta, cel ce a cerut ajutorul și mijlocirea ta. Insufiețit de o astfel de încredere, alerg la tine, o Maică, Fecioara Fecioarelor, la tine vin și stau gemând înaintea ta ca un păcătos. Maica Cuvântului, nu disprețui cuvintele mele, dar auzi-mă cu milă și ascultă-mă. Amin.

(Sf. Bernard)

PILDE DIN TRE CUT

Păcatul este singura nefericire

Blanca, evlavioasa mamă a Sf. Ludovic, regele Franței, spunea zilnic fiului său pe când era mic, acestea cuvinte: „Adu-ți aminte totdeauna, fiul meu, că în lumea aceasta nu este o mai mare nenorocire decât păcatul. Deși eu te iubesc cu toată frăgezimea unei inimi de mamă, mai bucuroasă aș vrea să te văd mort pe catafalc, decât să fii silită a auzi, că tu vr'odată ai căzut în această nefericire.

Sudalma, pedepsită altădată

Ludovic cel sfânt, regele Franței, a adus o lege, în înțelesul căreia buzele celor ce suduie pe Dumnezeu, pe Preacurata Fecioară Maria, sau pe sfinți, aveau să se ardă cu fier înroșit. Când un cetățean de frunte a făcut păcatul acesta, s'a rugat regelui de iertare. Regele i-a răspuns: „Dacă cineva mă va tămă pe mine, îl iert bucuros. Cel ce va tămă însă pe Dumnezeu, acela nu primește dela mine iertare. Eu singur bucuros aș lăsa să mi se străpungă limba cu fer roșu, dacă aș ști, că prin aceasta s'a stărpit din țara mea sudalma”. Această pedeapsă a arderii buzelor pentru sudalmă, mai târziu s'a înlocuit cu temnița și cu alte chinuri trupești, iar astăzi nimeni nu mai pedepsește asemenea fărădelegi.

Nu credința ci faptele mântuiesc pe om

Se spune de o tânără fată că trăgea de moarte, victimă fiind a plăcerilor lumești. Se stăngea încetul cu încetul și se perdea pe nesimțite din cauza unei boli de piept. Toți știau acest lucru, dar ei nu-i venia încă să creadă. Și într'o zi ea văzu coborându-se asupra ei un fel de umbră de moarte și în aceea clipă păru tristă, neliniștită.

Părinții alergară la patul ei de suferință. Deodată ea își ridică mâinile slăbite și le lăsă să cadă pe piept, unde le privi câtva timp cu spaimă și în tăcere. Apoi zise suspinând: „Uitați-vă la mâinile mele și vedeți cât de goale

sunt! Sunt goale de tot! Eu am crezut, am avut credința, dar n'am făcut fapte potrivite cu credința mea. N'am făcut nimic pentru Dumnezeu, și iată că în curând am să mor. Și voi apărea înaintea Judecătorului meu cu mâinile goale, iar credința mea nu-mi va servi decât să mă acuze și să mă condamne. Vai, cât sunt de nenorocită, că nu mi-am conformat purtarea cu credința mea! Cât aș dori să reîncep viața pentru a o face mai plăcută lui Dumnezeu!” Regrete de prisos! Ea muri cu mâinile goale, goale de fapte bune.

(Păr. A. Berlioux).

INFORMAȚIUNI

DIN 1—15 AUGUST este postul Sf. Mării. În timpul postului în toate bisericile noastre se va face în fiecare seară „Canonul de mângăiere, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu“ (Paraclisul). În Biserica Catedrală și la Cordoș și Dâmbul rotund la orele 6, iar la parohia VI în capela din Str. Chintăului la orele 7.

MARTI IN 6 AUGUST este sărbătoarea *Sfânta Schimbare la Față* a Domnului nostru Isus Hristos.

PENTRU PELERINAJUL în comun ce organizăm la Mănăstirea Nicula pe ziua Sfintei Mării, anunțurile se pot face până în 11 August la adm. revistei sau la oficiul parohial din Str. Chintăului 103. Vor pleca din Cluj în pelerinaj două grupuri; pe jos și cu autobuse.

S'A FACUT REPREZENTAȚIE pentru prima oră cu filmele „Pelerinajul dela Mănăstirea Nicula“ și „Congresul Agrului dela Lugoș“ Duminecă în 21 Iulie la Căminul cultural creștin din Str. Chintăului. Au impresionat mult pe spectatori acestea frumoase filme, cari arată mărețele manifestații sufletești ale poporului nostru.

DUMINECA IN 11 AUGUST, la orele 7 seara, la Căminul cultural creștin din parohia VI, se va juca piesa de teatru „Leac pentru muieri“ de Al. Lupeanu, directorul gazetei „Unirea poporului“. Intrarea benevolă.